ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนคณิตฮาสตร์แนวใหม

นางสาวบุหงา วัฒนะ

001434

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2515

MATHEMATICAL PROBLEM SOLVING ABILITIES OF PRATHOM SUKSA 3 STUDENTS TRAINED IN MODERN MATHEMATICS

Miss BU-NGA WATANA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Education

Department of Elementary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1972

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น สวนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ได้ใช้เมื่อ ประธานกรรมการ

ภรรมการ

ภรรมการ

ภรรมการ

อาจารย์ แควบคุมการวิจัย อาจารย์ วรรณี ศีริโซติ

หัวขอวิทยานิพนธิ

ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตรของนักเรียน ชนประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนคณิตศาสตรแนวใหม

10

นางสาวบุหงา วัฒนะ

แผนกวิชา ประถมศึกษ**า**

ปีการศึกษจ

2514

บทคัดยอ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายหีจะเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม กับนักเรียน
ที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม โดยมีตัวอยางประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง ซึ่งเรียนคณิต—
ศาสตร์แนวใหม่เป็นกลุ่มทดลอง ได้แก่นักเรียนโรงเรียนพญาไท พีบูลอุปถัมภ์ และ
วัดเวตวันธรรมาวาส รวมทั้งสิ้น 131 คน และใชนักเรียนของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา
สังกัดจังหวัดพระนคร ซึ่งไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่เป็นกลุ่มควบคุม ได้แก่นักเรียน
โรงเรียนวัดมหาบุศย์ กับวัดชนะสงคราม รวมทั้งสิ้น 138 คน การสุมกลุ่มตัวอยาง
ประชากรได้ใช้กลุ่มตัวอยางประชากรเดียวกันกับกลุ่มตัวอยางประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ของนางสาวควงเดือน ออนนวม เมื่อปีการศึกษา 2513 วาดวยเรื่อง "การศึกษา
เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาหางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2
ระหวางนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหมกับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม"
ซึ่งใช้คะแนนจากแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์และความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ
จำนวน ที่นางสาวควงเดือน ออนนวม สร้างขึ้น มีคาสัมประสิทธิ์แหงความเชื่อถือได้
0.74 มาเป็นเกณฑ์ในการนำนักเรียนกลุ่มตกลองและกลุ่มควบคุมมาเปรียบเทียบกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทคสอบวัคความสามารถในการแก้ปัญหา กณิตกาสตร์ ซึ่งมีคาสัมประสิทธิ์แหงความเชื่อถือได้ 0.85 สวนการวิเกราะหขอมูลเพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตกาสตร์ระหวางนักเรียนที่เรียนคณิตกาสตร์ แนวใหมกับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ ใชการทคสอบความมีนับสำคัญชอง ความแตกตางระหวางมัชนิมเลขคนิตของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาคนิตศาสตร์ โดยการคำนวนอัตราสวนวิกฤติ

จากผลการวิจัยปรากฏวา นักเรียนที่เรียนคณิตศาสตรแนวใหมกับนักเรียนที่ไม่ ได้เรียนคณิตศาสตรแนวใหม่ มีความสามารถในการแก่ปัญหาคณิตศาสตรไมแตกตางกัน ถึงแม้จะพิจารณาแยกตามชนิคของปัญหาและแยกตามเพศแล้วก็ตาม แต่เมื่อได้นำตัวอย่าง ประชากรส่วนหนึ่งของทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีครูผู้สอนวุซิเทากันและมีประสบการณ์ในการสอน ใกล่เคียงกันมาเปรียบเทียบปรากฏวา นักเรียนที่เรียนคณิตศาสตรแนวใหม่มีความสามารถ ในการแก่ปัญหาคณิตศาสตร์ดีกวานักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตรแนวใหม่ และเมื่อ - พิจารณาแยกตามชนิคของปัญหา ปรากฏวานักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตรแนวใหม่ ส่วนความ สามารถในการวิเคราะหปัญหาดีกวานักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตรแนวใหม่ ส่วนความ สามารถในการหาวิธีการในการแก่ปัญหาและการคำนวณหาคำตอบปรากฏวามีความ สามารถไม่แตกตางกัน

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้คือ ควรใหนักเรียนทั้งที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ และที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่ได้มีโอกาสรับการปึกหัดให้พิจารณาและสรุปวิธีการ แก้ปัญหาให้เป็นไปตามลำดับขั้นด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้แนะนำและแก้ไขให้ถูกต้องใน ที่สุด เพื่อจะได้มีความสามารถแก้ปัญหาได้ดีขึ้น

Thesis Title Mathematical Problem Solving Abilities of

Prathom Suksa 3 Students trained in Modern

Mathematics

Name Miss Bu-nga Watana

Department of Elementary Education

Academic Year 1971.

ABSTRACT

The purpose of this study is to compare the mathematical problem solving abilities of Prathom Suksa 3 students who are trained in modern mathematics and those who are not. The result of this study will be used for the improvement of modern mathematics program and traditional mathematics program.

One hundred and thirty one of Prathom Suksa 3 students trained in modern mathematics at Payatai School, Piboolupatham School and Wat Vetawanthanmavas School were used as the experimental group. One hundred and thirty eight of Prathom Suksa 3 students not trained in modern mathematics at Wat Mahabuts School and Wat Chanasongkram were used as the control group. The random sampling in experimental group and control group were the same as in Miss Duangduen Onnaum's study in Academic Year 1970. Her thesis title was "A Comparative Study of the Mathematical Problem Solving Abilities of Second Graders with Training in Modern Mathematics and those without." She constructed the readiness and number concept

test to measure the level of mathematical ability of students and to be used as the criterion for a comparison.

The problem solving test was used for this study. The reliability coefficient of the test was 0.85. This was designed to measure the mathematical problem solving ability of students. All the problem solving test done by the students had been assessed in order to compare the mathematical problem solving abilities between two groups by using the significance of differences between means of each group which was found by computing the critical ratio at the level of significance .05.

The result of this study showed that there were no significant differences in problem solving abilities, finding the process, analysing the problem and finding the solution between students who recerived modern mathematics teaching and traditional mathematics teaching, as well as between boys and girls. When each matched group had a qualified and experience teacher teaching them, the results of the study proved that the students trained in modern mathematics acquired more problem solving abilities than the students not trained that way. The students trained in modern mathematics acquired more power in analysing the problems than the student not trained in modern mathematics but in finding the process and solution there was no significant difference between the two groups. The recommendation is that the students trained and not trained in modern mathematics should have the opportunity to solve mathematical problems by themselves. Teacher's role is to quide, correct, and foster the student's problem solving ability.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธฉบับนี้บรรลุผลสำเรจดังความมุงหมาย ด้วยกวามกรุณาจากผู้มี พระกุณหลายทานคือ อาจารยวรรณี ศีริโชติ อาจารยที่ปรึกษา ซึ่งได้ให้คำแนะนำและ ตรวจแก้ไข อาจารย คร.พจน สะเพียรซัย ได้ชี้แจงและช่วยเหลือในการสร้างแบบ ทดสอบรวมทั้งเทคนิคในการวัดผล อาจารยไกรวิชีต ตันติเมธ อาจารยรจิระ สุภรณ-ไพญลย และอาจารยควงเดือน ออนนวม ได้ให้คำแนะนำบางประการ นอกจากนี้ บรรคาครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่และกรูประจำชั้นของโรงเรียนตาง ๆ ที่ผู้วิจัยขอใช้กลุ่ม ตัวอยางประชากรไก้ให้ความรวมมืออยางดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ทุกทาน และขอขอบคุณคณะครูดังกลาวมา ณ โอกาสนี้.

บุหงา วัฒนะ

สารบาญ

	หนา
บทคัดยอภาษาไทย บทคัดยอภาษาอังกฤษ	7
บทคุณยอมาษาองทฤษ	ฉ
กิติกรรมประกาศ	U
รายการตารางประกอบ	IJ
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายซองการวิจัย	6
ชอบเชฅซองการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	8
วิธีคาเนินการวิจัย	9
คาจากัดความ	9
2. การค้นควาและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3. วิธีกำเนินงาน	16
กลุ่มตัวอยางประชากร	16
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
บารรวกรวทสอที่ะ · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	20
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	21
4. ผลการวิเคราะหชอมูลและการแปลความหมาย	23

	Ü
บทที	หนา
5. บทสรุป	33
สรุปผลการวิจัย	34
การอภิปรายผลการวิจัย	34
ขอเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก	40
ประวัติการศึกษา	59

ภายการการางประกอบ

ุ การางที่			หนา
	1. កូរ	นสมบัติของกลุ่มตัวอยางประชากรกลุ่มหคลองที่ทำการวิจัย	. 17
	2. กุเ	นสมบัติของกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุมที่ทำการวิจัย	. 17
	3.n.	การเปรียบเทียบมัชญีมเลขคณีภของคะแนนความสามารถในกา แกปัญหาคณิตศาสตรระหวางกลุ่มหคลองกับกลุ่มควบคุม เมื่อวุธี	
		และประสบการณการสอนของครูแกกตางกัน	23
	3.11.	การเปรียบเทียบมัชญีมเลขกญีตของคะแนนความสามารถในกา แกปัญหาคณิตศาสารระหวางกลุ่มหคลองกับกลุ่มควบคุมเมื่อวุซิศ	
		เทากันและประสบการณ์การสอนใกล้เคียงกัน	. 24
	4.1.	การเปรียบเพียบมัชนิมเลขคณิกของคะแนนความสามารถในกา	ıī
		หาวิชีการในการแกปัญหาระหวางกลุ่มพคลองกับกลุ่มควบคุม เมื่อวุฒิและประสบการณ์การสอนของครูแพกตางกัน	
	4.1.	การเปรียบเพียบมัชณิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในกา	5
		หาวิธีการในการแก้ปัญหาระหวางกลุมทคลองกับกลุมควบคุม เมื่อวุฒิครูเทากันและประสบการณการสอนใกล้เคียงกัน	. 26
	5•n•	การเปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิาของคะแนนความสามารถในกา	î
		วิเคราะหปัญหาระหวางกลุ่มหคลองกับกลุ่มควบคุมเมื่อวุซิและ	
		ประสบการณการสอนของครูแสกลางกัน	. 27
	5.ข.	การเปรียบเทียบมัชฉิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในกา	ıŢ
		วิเคราะหปัญหาระหวางกลุมหกลองกับกลุมควบคุมเมื่อวุซิครู	
		เทากันและประสบการณการสอนใกลเคียงกัน	. 28

		រា
การางที่		หนา
	6.ก. การเปรียบเทียบมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการ คำนวณหาคำภอบระหวางกลุมทคลองกับกลุมควบคุมเมื่อวุฒิและ ประสบการณการสอนของครูแตกตางกัน	29
	6.ข. การเปรียบเทียบมัชฒิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการ คำนวณหาคำลอบระหวางกลุ่มหคลองกับกลุ่มควบกุมเมื่อวุฒิกรู เทากันและประสบการณการสอบใกลเคียงกัน	3 0
	 การเปรียบเทียบมัชฒิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการ แกปัญหาคณิตศาสตรระหวางนักเรียนหญิงกลุมหคลองกับกลุมควบคุม 	31
	การเปรียบเทียบมัชฌิ่มเลขคณิตของคะแนนความสามกรถในการ แกปัญหาคณิตศาสตรระหวางนักเรียนชายกลุ่มทกลองกับกลุ่มควบคุม	3 2